

INBILD

Dec
2015

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 13 januari** år 2016 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Vi önskar att alla som kan kommer till ett välbesökt årsmöte. Det är det enda tillfället som alla medlemmar kan framföra sina åsikter till de som leder föreningen. Är vi på rätt väg eller vill du förändra något? Beslut om detta kanske inte fattas på årsmötet men det ger styrelsen något att arbeta vidare med.

VÄLKOMNA !

Styrelsen för Forserums SOK

Digitalt fotoalbum

Några år efter det att klubben hade bildats och vi hade haft en hel del verksamhet så fann vi att flera av klubbens medlemmar hade samlat på sig tidningsurklipp i text och bild med anknytning till klubben. Då beslöts att skapa ett klubbalbum för att samla urklipp och bilder. Så gjordes och resultatet kan fortfarande återfinnas i Lillsjöstugans storstuga. Efterhand blev vi dock mindre flitiga tidningsurklippare och foton presenterades på annat sätt än att klistras in i pärmen. Lösa bilder blev liggande i kuvert utan att sättas in. Omkring år 2000 började så digitalkameror att göra sitt intåg och bilderna skrevs inte ut längre utan presenterades på bildskärmar, hemsidor och senare i mobiltelefoner. Bilder som beskrev klubbens verksamhet fanns därför på ett flertal ställen och var mer eller mindre svårtillgängliga för medlemmarna.

På klubbens hemsida har vi sedan ett antal år tillbaka lagt upp bilder från diverse tillfällen där klubben och dess medlemmar har varit aktiva. Jag kom i våras på idén att komplettera upp dessa med alla de bilder som finns i klubbalbumet eller som legat lösa. Detta för att samla alla typer av kort på ett ställe och låta alla medlemmar få dem lätt tillgängliga i hemmiljön. Vidare hade jag lärt mig efter att ha tittat igenom gamla kort som hamnat i familjens ägo efter bodelningar m.m. att kort inte är så mycket värda om man inte vet vem de föreställer. Därför har jag försökt att förse alla kort med namn på personerna på bilden. Tyvärr känner jag inte igen alla ungdomar från tidpunkter jag inte har deltagit i deras aktiviteter i klubben (gäller bilder främst tagna av Bengt von Knorring).

Går du in på klubbens hemsida (<http://fsok.3w.se>) och där klickar på knappen **Bilder** till vänster så kommer du till klubbens digitala fotoalbum. Korten är sorterade årsvis och ända från tiden innan klubben bildades. Klicka på önskat årtal så visas ett antal

händelser som det finns bilder från. Klicka på önskad händelse så visas ett bildspel från denna. Klicka till höger och vänster om visad bild för att bläddra. Klicka på pilen ovan det stora fotot så försvinner miniatyrerna och bilderna blir större. Stäng fliken när du vill titta på en annan händelse. Tyvärr måste du börja om på aktuellt år igen för att kunna välja en ny händelse.

Jag skulle vilja ha hjälp av alla medlemmar med två saker. Dels att identifiera de personer som inte är namngivna på korten. Skriv årtal, händelse, vilket kort det gäller samt namnen och sänd detta i ett mail till rohnnny.andersson@telia.com så kompletterar jag. Det andra som jag efterlyser är bilder från större händelser i klubben som vi saknar bilder från. Exempel på detta är DM 1983 i Malmbäck och Smålandskavlen 1992 i Nässjö. Även andra foton som det kan vara intressant för andra medlemmar att få ta del av. Jag kan hantera lösa kort, fotoalbum, dia-kort och digitalkort, bara jag får låna dem. Även kortare digitala filmsnuttar kan vi också lägga till.

Många på korten är numera inte längre medlemmar som t.ex. bortflyttade ungdomar. Sprid gärna informationen om dessa kort från deras yngre dagar till dem så tror jag att det blir uppskattat.

Smakbitar av jul

I likhet med många år bakåt så inbjöd motionssektionen i början av december alla som varit med och arrangerat tipspromenader under året till ett litet julbord med utvalda delikatesser. Allt tillverkat av kvinnorna i sektionen med hjälp av några experter utanför kretsen. Ett 50-tal personer hade svarat ja på inbjudan och skapade stämning i Lillsjöstugan. Kenneth Kall tackade på sektionens vägnar alla de som knåpat med frågor under året för att få rätt svårighetsgrad. Han tackade även de som hjälper klubben med att baka, främst bullar, genom att överrätta blomstergåvor. Främst bullarna har stor dragnings-

kraft och enligt ett vittnesbörd under kvällen, så mycket så att man åker från Tenhult och går tipspromenad här bara för bullarnas skull. Kvällen avslutades sedan vanligt med lotterier med mycket förnämliga vinster. Detta gjorde att det inte var några problem att snabbt sälja slut på lotterna.

Forserumsloppet

Det fjärde Forserumsloppet på samhällets gator genomfördes en lördag i den senare delen av september. Den korta banan avsedd för yngsta var dock som vanligt förlagd till Lillsjöskogen. Trots den sena tidpunkten på hösten så gynnades vi åter av soligt och relativt ljumt väder. Tävlingscentrum var som vanligt Lillsjöstugan. Där kunde ungdomarna även prova på skidskytte före eller efter sina lopp medan andra

kunde köpa fika av klubben. Man kunde inte föränmäla sig till loppet utan allt anmälan togs emot på plats. Resultatet blev som vanligt kö till anmälan och stress strax före att starten skulle äga rum. Kenneth Kall agerade som vanligt både starter och speaker. Märkligt nog blev det exakt lika många starter på båda loppet nämligen 53 st. Dock deltog endast 100 personer varav man kan utläsa att sex deltog i båda loppet vilket är helt OK. Deltagarantalet var bättre än

förra året och då framför allt i det långa loppet. Alla deltagare fick en minnesmedalj och dessutom hedrades bästa dam och herre med en blomsterkrans att bära på huvudet. Efteråt lottades ett antal värdefulla presentkort ut (skänkta av en privatperson utanför föreningen) bland deltagarna på den långa banan innan allt var över och alla kunde åka hem och ladda för nästa års lopp.

Orientering kring Hembygdsparken

De senaste åren har vår klubb arrangerat sin deltagning i veteran-OL omkring den 1 oktober och TC vid Lillsjöstugan. Allt med målet att erbjuda omklädning och dusch inomhus. Det blir lite enahanda tyckte vi att lägga banor i samma terräng varje år, speciellt då den lämpliga orienteringsterrängen krympt p.g.a. av de stora skogshyggena söder om Storsjön. Vi hade tänkt oss att vara norr ut på kartan för att komma till ny terräng. Ivan Karlsson i ledningsgruppen för veteran-OL är en mycket historiskt intresserad person och

han hade läst om det nya Industrimuseet som uppförts i Forserums Hembygdspark. Han framförde då frågan om vi inte kunde vara däromkring och bjuda på en visning efter genomförda tävlingar. Orienteringsterrängen däromkring är dock också mycket påverkad av hyggen och efterföljande planteringar med nedsatt löpbarhet. Efter provbanläggning så svarade vi dock ja till förslaget.

Forserum är känt för tuff terräng och då inte minst när det gäller kupering. Tävlingarna har i första hand tre banor som heter svår, medel och lätt. Till det har tillkommit en klass som heter "Kort lätt" och den är avsedd för de som önskar vara med men som har rörlighetsproblem på grund av ålder eller andra begränsningar. Problemet blev att skapa en bana för dessa. Vad betydde lätt? Lätt kupering? Lätta kontroller? Lätta att ta sig fram på marken? Alla dessa krav var inte lätta att uppfylla i en terräng som Namnbacksområdet. Vi Forserumsbor är ju vana vid hur det ser ut här men kommer man från Aneby, Eksjö, Nässjö m.m. så är det ju väldigt kuperat mot vad de är vana vid. Bara att ta sig fram längs stigen på åsen till Karleken innebär en berg-o-dalbana som kräver styrka.

Tävlingsdagen, som var i slutet av augusti, bjöd på solsken och sensommarvärme. Bil efter bil anlände och till slut var det 76 deltagare som vandrade i väg till start. Även om deltagarna är en ganska homogen grupp åldersmässigt, 60 – 85 år, så är den fysiska statusen starkt varierande och kunskapsnivåerna likaså. Så när deltagarna kom till mål varierade kommentarerna från "ska du ta livet av oss" till "äntligen en riktig orienteringsbana för oss som springer kort bana". Nästan alla fullföljde sina banor, även Bruno Svensson från Sävsjö som måste använda dubbla kryckor för att ta sig fram. Det tog sin tid, 92 minuter på 1,7 km, men han kom glad i mål efter att ha fått vara ännu en dag i naturen trots sitt handikapp.

Efter förtäring av medhavd fika så var museet öppet för enskild rundvandring. Många gick runt, läste information och kände på materiel. Vi som bor i samhället inser inte vilken brokig samling företag som verkat i bygden i en massa branscher. Det är inte så vanligt på andra orter. Ofta har det varit någon bransch som totaldominerat som möbler, metall, plast m.m. Slutligen bjöd Bo Jansson i Hembygdsföreningen in till en ca ½ timma lång information i museet om bakgrunden till dess tillkomst, de större företagens

historia samt vad som kan beskådas. Väldigt många av deltagarna stannade kvar efter springandet för att lyssna så vi tolkade det som att det var en mycket

uppskattad "kulturkvart" som vi avslutade tävlingen med.

Renovering av elljusspår

Sedan den 1 januari i år så är det förbjudet att tillverka kvicksilverlampor. De flesta elljusspår inklusive vårt har sådana lampor. Vi har dock köpt in ett lager med reservlampor som bör räcka några år men sedan måste belysningen uppdateras. Det räcker inte bara med att sätta i andra glödlampor utan det behövs helt nya belysningsarmaturer. Vi har 99 st sådana på vårt spår så det blir en stor kostnad som inte klubben klarar utan betydande bidrag. Vi tog upp detta med kommunen i samband med att förslaget till bidragsregler presenterades. Resultatet blev att de kallade de föreningar i kommunen som driver elljusspår till ett möte. Det gäller Anneberg, Bodafors, Forserum, Malmbäck och Äng. Spåret i Äng har nyare belysning och behöver inte uppdateras nu. Däremot finns det mycket belysning i Lövhult som kommunen driver som också måste byggas om eller bytas ut. Totalt rör det sig om omkring 650 belysningar. Alla spår byggdes ungefär samtidigt (1970-1980) och med begagnade stolpar. På mötet kom alla snabbt fram till att även stolparna måste bytas. Begagnade trästolpar kan dock inte längre köpas/fås som det var en gång i tiden. Nya i trä är lika dyra som de av stål eller annat materiell. Bibehålls inte utformningen med trästolpar så måste även luftledningarna bytas ut mot markkabel. Resultatet blir i princip helt nya elljusspår förutom markunderlaget. Kostnaden för ett sådant spår uppskattades till mellan 700 000 kr till 1 miljon kr. Bidrag kan sökas hos ett antal myndigheter och företag men kommunen måste räkna med att lämna mycket betydande bidrag. Kultur & Fritid håller nu på att undersöka var man kan få bidrag och hur mycket. Bytena kan ju också fördelas på ett antal år (så länge det finns reservmateriel) så det behöver inte bli så mycket per år. För att bidrag ska ges och kommunala bidrag ska anslås så fordras dock att avtal finns med markägarna om att få ha spåret kvar ett antal år. Det finns i dag nästan inga avtal med markägare på de fem kransorterna. Detta blir föreningarnas uppgift att hitta lösningar på. Förhoppningsvis så kan företag på orten ge ekonomiska bidrag. Föreningarna måste dock räkna med att själva ställa upp med i vart fall en större arbetsinsats. Kultur & Fritid har informerat och ska informera politikerna ytterligare om läget. Det är trots allt de som måste ha en policy för hur många och var elljusspår ska stödjas ekonomiskt i kommunen och som sedan kan anslå de pengar som behövs. Kultur & Fritid kommer att kalla till ett nytt möte så snart de har något att nytt berätta eller har behov av att diskutera lösningar.

Snabbarrangemang

Som ni kunnat läsa i förra Inblick så fick vi till en skidskyttetävling förra julen på bara några dagar trots att det verkade hopplöst från början. Vi har under tidigare år varit med om fler arrangemang som fixades på rekordtid. Detta gällde oftast skidororienteringar som var en ganska stor sport på den tiden det fanns riktiga vintrar även i våra trakter med 400-500 deltagare.

År 1973 var dock en dålig vinter och det flesta tävlingarna var inställda. Den store entusiasten för sporten var Tage Magnusson från Stockaryd. Han fick på omvägar reda på att i trakterna av Forserum och Äng så hade det fallit så mycket snö så det borde gå att anordna en tävling. Klubben hade ju ritat en väldigt stor orienteringskarta år 1971 som även gick fram till Äng. Det var DM för Småland som det gällde. På måndagen före tänkt tävlingsdag så ringde han vår ordförande Rune Frostfeldt och försökte övertala vår klubb att genomföra tävlingen. Banläggning och kartor behövde vi inte tänka på för det skötte Ralf Green i IKHP. Spårning av hela spårnätet skulle Gunnar Johansson i Jönköpings OK sköta. Anmälningar och startlistor skulle Tage ombesörja. Vi var en dock en liten klubb med ingen erfarenhet av att arrangera skid-OL-tävlingar så vi tvekade. Sådant brydde sig inte Tage om så enligt hans värld så hade vi svarat ja. Samtidigt var det som så att det var snöfattigt långt upp i Dalarna och inga tävlingar. När skidorienterare i Stockholm hörde att det fanns i tävling i Småland så kontaktade de Tage och frågade om de fick vara med. Svaret var självklart ja och resultatet var att det kom en hel busslast deltagare från Stockholm, flera av dem tävlades på landslagsnivå. De fick dock delta utom tävlan när det gällde DM.

Vår klubb skötte start, mål, sekretariat, resultat och prisanskaffning samt prisutdelning. Alla inblandade träffades i Äng på lördagen. Gunnar Johansson var där med en snöskoter samt en klubbmedlem som tolkade efter skotern för att skapa spår. Det var nog ett tufft jobb att hålla sig fast de flera mil spår som spårades upp men det gick. TC var vid skolan men start och mål var på andra sidan järnvägen. Så det krävdes bevakning av järnvägsövergången. Allt gick dock bra och segraren i herrklassen blev helt förbluffade över vilket pris han fick, nämligen en stor fåtölj skänkt av Oskarssons Möbler. Den var så stor så att den inte fick rum i bussen hem utan fick sändas på järnväg efteråt. Stockholmarna besegrade mestadels smålänningarna rejält. Det var till och med så att herrsegraren i Smålands-DM var så långt efter att han inte ville ta emot sin plakett. Totalt så hade vi 208 nöjda deltagare denna tävlingsdag.

Vi hade från omkring 1980 många aktiva medlemmar från Malmbäck. De hade startat upp en skidverk-

samhet där och varit mycket framgångsrika. Sedan ville de ha något att göra även på sommaren så därför kom det till vår nybörjarkurs i orientering. Många fortsatte sedan under flera årtionden att orientera i Forserums SOK. En av ledarna var Ingvar Hildingson. Han var så driftig så att blev invald både i Smålands Skidförbund och knöts till Svenska Skidförbundet där han hade ledaruppdrag. Skidorientering låg på den tiden under Skidförbundet så det var det han ägande sig mycket åt. Något år i början av 80-talet så skulle Götalandsmästerskapen i skidorientering avgöras i Västergötland. Söndagen före tävlingshelgen meddelade dock arrangören att snötillgången var för dålig så de var tvungna att ställa in. Optimistiska som de var så kom Tage och Ingvar dock på att Malmbäcks IF kunde ta över det hela. Detta på den gamla Järakartan som Jönköpings OK tagit fram för Smålandskavlen 1978. Den omfattade terrängen mellan Jära folkhögskola fram till Malmbäck samt söder ut. Problemet med den var dock att man inte kunde lita på vad den visade. Stigar som på kartan gick ihop kanske inte gjorde det i verkligheten och stigar som fanns på kartan kunde inte fanns i verkligheten. Kartritaren hade varit snabb men haft en hel del fantasi vid ritandet. I början av veckan så insåg man i arrangörsstaben hur mycket man hade tagit på sig. Att spåra upp kanske 5 mil skidspår i en terräng som de flesta i klubben aldrig varit i tillsammans med en otillförlitlig karta. Ingvar ringde då mig och bad om hjälp med spårning med hjälp av vår skoter. Detta kunde jag dock göra först på fredagen före tävlingen. Utrustad med skoter, karta, snöspade samt avbitartång så körde jag igång min del av uppgiften. Jag åkte helt ensam. Den var en fin dag och det fanns mycket snö. Så mycket att jag satte mig med skotern några gånger och fick gräva loss den. Mörkret kom men även fullmånen. Så det sista körde jag utan lyse på skotern i månens sken i gnistrandande snö. Fantastiskt vackert! När jag lämnade dem på kvällen hade de dock en längre sträcka kvar mellan Pustanäs och Klappasjön. Stigen på kartan hade inte gått att hitta vid första försöket. De körde dock vidare större delen av natten och på lördagsmorgonen så hade de lyckats få till ett spår även på denna sträcka. Detta bara några timmar innan första start. Äntligen stämde kartans spår med vad som fanns i terrängen. Tävlingarna på lördagen och söndagen gick bra och alla var nöjda. Det var bara lagningarna av all taggtråd som återstod till våren. Det gick att få till tävlingar på en vecka men marginalen var liten. Tänk om de inte hittat vägen från Pustanäs till Klappa? Vad hade man gjort då mitt i natten?

Skidskytteverksamhet i klubben

Genom diverse bidrag för några år sedan kunde klubben köpa in utrustning för skidskytte. Det var luftgevär, skyttemattor, måltavlor m.m. Sedan dess har det bedrivits både regelbunden skytteträning men även mer tävlingsliknande verksamhet som springskytte och rullskidskytte vid klubbstugan. Klubben har under dessa år även varit medarrangör av flera mindre skidskyttetävlingar i Lövhult och Eksjö. Ledare har under hösten främst varit Hans-Jörgen Hansson och Martina Karlbom. Flera yngre förmågor har tillkommit under hösten så det har varit 5-10 ungdomar på lördagsträffarna.

Att ha utbyte med andra klubbar har inte varit så lätt då närmsta aktiva klubb har varit i Boxholm. I övrigt har de aktiva föreningarna funnits i Kimstad (mellan Linköping och Norrköping) samt Landvetter. De senaste åren har nu Nässjö Ski kommit igång och några ytterligare klubbar i närområdet har blivit medlemmar i förbundet. För att erbjuda mer verksamhet så är det regionen, Skidskytte Syd (som i princip omfattar Götaland), som arrangerar regelbundna läger och utbildningar, mestadels i Lövhult. De anordnar också bl.a. träningsresor till Torsby, tävlingsresor till USM samt åskådarsesor till World Cup i Östersund. Under hösten har Wilma Fridell och Agnes Kallhed varit på träningsresa till Torsby och Lova dessutom på USM i rullskidskytte. Där hade Lova sin dag då hon blev Svensk ungdomsmästare i klassen D 12-13 distans bland fem deltagare. Nu nyligen var de båda med på världspremiären på skidskytte inomhus. Det var i Göteborg och dess nybyggda inomhusanläggning Skidome. Det var också första deltävlingen i Syd Cup

Ski 2016. Två ytterligare tävlingar ingår i cupen och genomförs under januari varav en går i Lövhult.

Husqvarna-Rallyt

Det finns en klubb för dem som har och noggrant vårdar gamla Husqvarna motorcyklar och mopeder. Varje år har de ett "rally" där man träffas och åker en runda på ca 5 mil för mopeder och 10 mil för motorcyklar. På vägen är det diverse kontroller och även ett matuppehåll. Detta år så var detta förlagt till Lillsjöstugan där förstärkt fika skulle serveras till alla deltagare. Främst personer i vår motionssektion påtog sig att lösa detta. Arrangörerna hade informerat om att det skulle bli ca 80 deltagare. Detta visade sig vara för pessimistiskt och över 100 deltagare kom och förväntade sig fika. Dessutom önskade personer bland de församlade åskådarna få köpa fika så planeringen höll på att spricka. Efter ett flertal besök i vår Coop-butik för komplettering så såg dock arrangörerna till att alla fick vad de önskade. Mycket arbete, trevliga besök

kare och ett betydande ekonomiskt överskott blev resultatet. Vill du se vad det handlade om så gå in på You Tube på Internet och sök efter Husqvarna Rallyt 2015 så finns en film på ca 5 minuter om det hela och där några bilder är från Forserum.

Svunna tider i vår omgivning

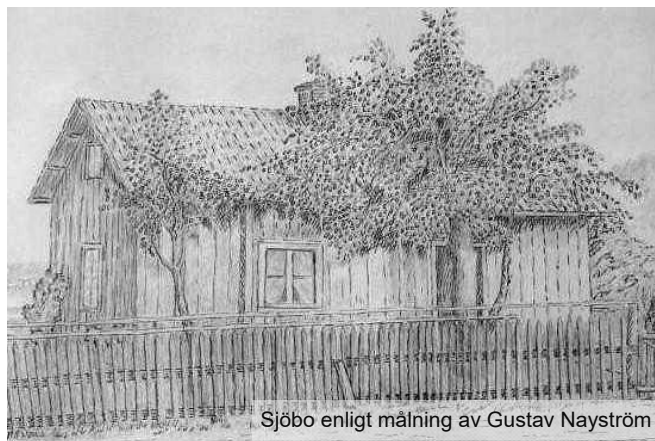
Personligen har jag som förstaårspensionär ägnat betydande tid åt släktforskning. När jag har sökt i de gamla husförhören i Forserums och Lekeryds församlingar så har det av en slump dykt upp platser som jag reagerat på när jag har sökt efter annat.

Det första var torpet Jeppa Stall. Det är namnet på en i dag svårfunnen ruin efter en byggnad som stått där men som inte är utmärkt på plats av någon hembygdsförening eller så. Det är också namnet på vår karta norr ut från samhället upp till Östra Höreda, döpt efter denna plats. Men främst är det en plats där människor bott i minst 100 år under säkert knappa förhållanden.

Det visar sig att det finns ett Jeppa Stall både under Kviarp (där ruinen finns i dag) och ett Jeppa Stall under Byhult. Det är inte så märkligt för gränsen mellan dessa byar går just där, längs nuvarande skogsväg ned till Hattasjön. Så förmodligen fanns det en gång flera torp kring dessa små åkrar varav något låg i Byhult och något i Kviarp.

Det tidigaste jag har kunnat finna namnet Jeppa Stall i kyrkböckerna är år 1842 då en ensam person som hette Gustav Johansson flyttade in i Qviarps Jeppa Stall (Kviarp stavades så under 1800-talet). Förmodligen hade byggnaden funnits sedan långt tidigare men hade inte något eget namn. Något verkar inte ha varit så bra för redan i februari året därefter flyttade Gustav ut och flyttade till Forserums församling. Till Kviarps Jeppa Stall flyttade en gammal änka med dotter in år 1853. Änkan hette Lisa Nilsson och var från Svenarum och var född 1774. Dottern var född 1798 i Yggestorp (d.v.s. dagens Öggestorps församling) och hette Maja Stina Johansdotter. Modern dog redan 1855 och dottern bodde kvar ensam några år innan hon också avled 1861. I Byhults Jeppa Stall flyttade 1857 in ett par som hette Johannes Nilsson (född 1817) och Britta Maja Månsdotter (född 1814). De verkar inte ha haft några barn. När Maja Stina Johansdotter i granntorpet dog så flyttade Johannes och Britta Maja över till Kviarps Jeppa Stall och bodde där livet ut. Britta Maja avled 1892 och Johannes gick ur tiden två därefter. Efter 1894 kan jag inte finna att någon har bott i Jeppa Stall. Så vem Jeppe var som gav namn åt platsen har jag inte kunnat finna. Jag har inte heller funnit vad dessa människor har livnärt sig på men bland de äldre på bygden finns det säkert fortfarande berättelser om dessa människor och vad de fick sitt levebröd från.

Jag ramlade också över torpet Sjöbo under Snuggarp. Var låg det? Då kopplade det. Vår granne vid Lillsjöstugan, Bodalen har adress Sjöbo. Det är dock med stor sannolikhet inte hans tomt som avses med Sjöbo i kyrkböckerna utan det är den plats där vår klubbstuga Lillsjöstugan ligger. Han fanns förr ett torp som revs efter andra världskriget. Lottakären satte upp en annan byggnad på platsen i stället. Denna bestod av en flyttbar militärbyggnad som kom att kallas Lottastugan. Vår klubb tog senare över den och

renoverade den till Lillsjöstugan.

Sjöbo var ett torp under Snuggarp. Snuggarp var en rusthållargård d.v.s. att i stället för att betala skatt eller full skatt, så fick de hålla en soldat med bostad och utrustning. Det fanns därför också ett dragontorp till denna soldat. Detta låg omedelbart norr om det nordligaste bostadshuset på västra sidan av Snuggarpsvägen mot Snuggarp. Sjöbo verkar ha varit ett torp där soldatänkor eller åldrade soldater fick flytta. Den första som jag har funnit att ha bott i torpet Sjöbo var soldatänkan Maja Persdotter som flyttade in med fyra barn år 1788. Maken, ryttaren Hans Sandberg, hade då dött samma år. När Maja efter 20 år i Sjöbo avled så kom nästa boende. Det var avskedade dragnen (soldat som red vid förflyttning men stred till fots) Johan Snygg som flyttade in med sex barn år 1808. Det tragiska för honom som hade hänt var att hustrun och tre barn hade avlidit i rödsot under en enda månad, i april samma år, när de bodde i soldatorpet. Rödsot är den gamla beteckningen på dysenteri. Dysenteri är en infektion som ger blödningar i tarmen.

Johan levde likaså 20 år i Sjöbo innan han gick bort år 1828. Nyinflyttade blev Anders Eriksson och Kerstin Eriksdotter födda i Ölmostads församling. Anders dog dock redan 1833 och sedan levde Kerstin ensam kvar i Sjöbo livet ut tills 1866 då hon gick ur tiden. Fler verkar ha bott i torpet samtidigt. Lars Svensson och Maria Svensdotter tillsammans med fyra barn bodde i vart fall där under 1862 till 1863. Torpet verkar sedan ha varit tomt några år. Nästa boende var Anders Gustav Lindahl från Järnsnäs som bodde där med hustru Anna Andersdotter Boberg samt fyra barn under åren 1871 – 1876. Sedan var det åter några tomma år innan f.d. soldaten och sedemera rödfärgaren Sven Johannisson Quick, född i Nässjö samt hustrun Johanna Sofia Ek, född i Barkeryd tillsammans med åtta barn bebodde huset från 1879 fram ända tills år 1901. Johan August Johannesson från Lannaskede församling flyttade då in med hustru och sju barn men flyttade ut redan fem år senare. Johan August står som torkare, ska vi anta att det var en uppgift på den dåvarande stora industrin Bobinfabriken i Forserum som avses?

Nu börjar vi närma oss mer moderna tider och det finns kanske de som minns följande personer. När Sjöbo blev ledigt 1906 så blev nästa boende August Rosén med hustru och en son. August var från Knätte församling i Ulricehamn och hade jobbat som stationskarl men var nu också rödfärgare. Hustrun hette

Sofia Augusta Andersdotter Kind och var från Habo. Sonen Sven gifte sig med Ruth Nord från Gunnestorp och de bosatte sig på Kyrkogatan, ett par hus ovanför skolan där de levde fram tills omkring 1980 då båda avled. De sin tur har en dotter som heter Svenborg och som var gift med orienteraren Rune Josefsson i Tenhult men född i Skallarp och bror till bl.a. Bertil Josephson. August Rosén avled 1931 och därefter flyttade hustrun bort från Sjöbo. Torpet verkar sedan åter ha stått tomt några år tills 1934 då en man som hette Hans Oskar Häröld från Bredestad församling i Aneby tar huset i besittning. Han har hustru och dotter med sig. Märkligt nog avlider hustrun året därefter och dottern ett år senare. Häröld flyttar därefter ifrån Sjöbo och han blir vad jag kan finna den sista som bodde på torpet innan det revs.

Sjöbo var inte bara en plats som man sov och åt i. Det fanns säkert uthus på gården där de födde upp djur och hade höns. Tomten var säkert uppodlad för att ge de som bodde i huset så mycket mat som de bara kunde odla.

Så det har hänt en hel del på Lillsjöstugans tomt innan den blev plats för utbildning, lek och spel i Forserums SOK:s regi.

Ändrade bidragsregler

Kultur & Fritid i Nässjö kommun håller på med en utredning om ett nytt bidragssystem till kommunens föreningar. Målet är att de ska bli enklare och rättvisare. Problemet är som vanligt att förena dessa två målsättningar. Kravet framöver är att föreningar måste bedriva en viss mängd ungdomsverksamhet för att få fulla bidrag. Vidare premieras klubbarna om man har aktiva ungdomar i åldern 13-25 år. Förslaget till bidrag för drift av anläggningar var inte helt klart när vi presenterades läget. När det gäller lokaler så hade man kommit så långt som att bidraget ska kopplas till verklig kostnad och inte kopplat bara till ytor. Olika typer av ytor får dock mer eller mindre hög kostnadstäckning. Avsikten var att de nya reglerna skulle börja gälla redan för 2016 men det kommer att dröja minst ett år till har man meddelat nu. När vi har försökt att tolka förslaget och räkna på Lillsjöstugan så verkar vi inte förlora på de nya reglerna.

Nyheter i korthet

- Under flera år tillbaka så har sista numret av Inblick innehållit en reseberättelse från årets veteran-VM i orientering som våra medlemmar deltagit i. Förra året var detta förlagt till Brasilien och kompletterades med en rundresa till de stora turistattraktionerna i mellersta Sydamerika. I år blev det inget sådant reportaget. Orsaken är så enkel som att tävlingen gick i Sverige och med Göteborg som centralort. Våra medlemmar som deltog hade egna boenden i omgivningen och det blev inte någon gemensam rundtur till sevärdheter i omgivningarna av naturliga skäl. Nästa år går tävlingen i Estland och då hoppas vi på berättelser från ett nära grannland men som ändå är lite anorlunda.
- Sedan föregående utgåva av Inblick så har klubben utökats med några nya medlemmar. Det är Lisa Julsgård och Calle Werneskog. Vi hälsar dem välkomna till våra led och hoppas att de får

ett bra utbyte av att vara med i vår förening.

- Årets Naturpass var i form av foto-OL och avsett att cyklas. Kontrollerna kunde återfinnas i alla väderstreck från samhället förutom norr ut. Deltagarantalet blev ungefär som förra året med ett 60-tal sålda paket.
- Under flera år har vi informerat om att vi måste renovera Va-anläggningen utan att det har gjorts. Vår entreprenör har varit i kontakt med Nässjö kommun hela tiden och diskuterat bl.a. utformningen. Den besiktning som personal från kommunen tidigare gjorde, och som var grunden till kravet på renovering, anser nu kommunen inte var bra genomförd. De kommer att återkomma med en ny utformning av krav och lösningar. Att vi måste renovera anläggningen är dock inget att diskutera utan mer vilken lösning som blir bäst för att våra utsläpp så påverkar naturen så lite som möjligt.
- Årets poängtävling i orientering vanns för fjärde gången i rad av Stellan Ahnström. Han vann på 483 p före Ann-Marie Birgersson på 436 p och May-Sofie Olsson 333 p. Det gjordes fler starter detta år än förra året men antalet tävlingar som besöktes var många fler så tyvärr kan man inte tolka det till att orienteringen har ökat i klubben.
- Planeringen för nästa års Höglands-samarbete i orientering är klar. Det mesta är sig likt. Vår klubb arrangerar en Höglands-OL tisdagen den 12 juli. Dessutom har vi påtagit oss att anordna en deltävling i ungdomsserien den 3 maj under förutsättning att Annebergs GIF ansvarar för datahanteringen före och under tävlingen. Mer information om nästa års tävlingar och övrig samverkan hittar du på vår hemsida under Höglandszonen uppe till höger på startsidan.
- Sommarens Höglands-OL var åter igen förlagd till sågverket i Östra Höreda. Markägaren Bengt Johansson var även denna gång mycket tillmötesgående och hjälpte till att ställa i ordning parkeringsytan. Vi har blivit bortsökta med höga deltagarantal på vår sommar-träningar och denna regnfria julkväll så kom 172 deltagare. Det är det bästa området för orientering vi kan erbjuda och många uttryckte uppskattning över den kuperade kontinentala terrängen som skapar vägval och som det krävs eftertanke för att springa den snabbaste vägen i. Vi uppfattade att deltagarna upplevde att vi inte hade några problem under vårt arrangemang. Så var det dock inte. Vi hade en felinställd tidtagningsenhet dagen före träningen som var knepig att hitta en lösning på. Fel i beskrivningen visade sig vara orsaken. Batterierna i enheten tog dessutom slut under tävlingen. Turligt nog hade vi extra uppladdad batterier att byta med.
- Årets DM i sprintorientering genomfördes på en dag, både individuellt och stafett i Nybro i juni. Fem klubbmedlemmar reste dit och alla kom hem med varsin medalj. May-Sofie Olsson vann silver individuellt i D70, Mats och Ann-Marie Birgersson tog brons individuellt i H 75 resp. D 70 och Alf Olsson ihop med Stellan Ahnström vann brons i sprintstafetten i H 70. Ingen dålig utdelning av den resan!